

Živý řetěz

Veronika Sudová

Cíl: *rozvoj spolupráce, kamarádských vztahů, prosociálního prostředí, fantazie a představivosti, pozornosti, zrakového vnímání*

Věk: 5-7 let

Pomůcky: provázek

Postup: Koordinátor hry vybere někoho, kdo zahájí živý řetězec. Ten zavolá jméno člena skupiny, který s ním má viditelně něco společného, např. brýle nebo bílé ponožky. Druhý hráč vezme za ruce vyvolávače a pak zavolá na dalšího, který má něco společného s ním. Tímto způsobem hra pokračuje, dokud nejsou zapojeni všichni hráči.

Varianta hry

Hráči sedí v kruhu a jako spojení funguje provázek. Podobné znaky se nesmějí opakovat, proto každý musí přijít s něčím novým. Skupiny, v nichž se všichni dobře znají, uvádějí i co mají, či nemají rádi, koníčky, počet bratrů nebo sester apod. Všichni chodí po místnosti a snaží se najít někoho, s kým mají společné alespoň tři věci.

Každý má s někým jiným něco společného. Promluvte si o rozmanitosti těchto podobností

Zkušenosti s realizací: *Tato hra je u dětí velmi oblíbená. Vyžaduje trochu cviku, protože na začátku děti opakují stále to samé. Je proto vhodné, aby se zapojila učitelka a v začátcích jim pomohla. Jakmile si děti hru osvojí, vymýšlejí společné věci velice bravurně.*

Zdroje:

Plummer, D. M. (2013). *Skupinové hry pro rozvíjení sebeúcty dětí*. Praha: Portál.